Europa-Parlamentet
2014-2019

Mødedokument

B8-0580/2017

24.10.2017

FORSLAG TIL BESLUTNING

på baggrund af Kommissionens redegørelse

jf. forretningsordenens artikel 123, stk. 2

om bekæmpelse af seksuel chikane og seksuelle overgreb i EU
(2017/2897(RSP))

Beatriz Becerra Basterrechea, Catherine Bearder, Sophia in 't Veld, Angelika Mlinar, Izaskun Bilbao Barandica, Filiz Hyusmenova
for ALDE-Gruppen

B8-0580/2017

Europa-Parlamentets beslutning om bekæmpelse af seksuel chikane og seksuelle overgreb i EU
(2017/2897(RSP))

Europa-Parlamentet,

– der henviser til artikel 2 og 3 i traktaten om Den Europæiske Union (TEU) og artikel 8, 10, 19 og 157 i traktaten om Den Europæiske Unions funktionsmåde (TEUF),

– der henviser til chartret om grundlæggende rettigheder af Den Europæiske Union, som trådte i kraft med Lissabontraktaten i december 2009[1], navnlig artikel 20, 21, 23 og 31,

– der henviser til 2014-rapprten fra Den Europæiske Unions Agentur for Grundlæggende Rettigheder med titlen "Violence against women: an EU-wide survey"[2],

– der henviser til Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 2006/54/EF af 5. juli 2006 om gennemførelse af princippet om lige muligheder for og ligebehandling af mænd og kvinder i forbindelse med beskæftigelse og erhverv (omarbejdning)[3],

– der henviser til indeks for fremskridt på ligestillingsområdet fra Det Europæiske Ligestillingsinstitut (EIGE),

– der henviser til arbejdsdokument fra Kommissionens tjenestegrene af 3. december 2015 med titlen "Strategic engagement for gender equality 2016-2019" (SWD(2015)0278),

–- der henviser til EU-formandskabstrioens (Estland, Bulgarien og Østrig) erklæring fra juli 2017 om ligestilling mellem kvinder og mænd,

– der henviser til FN's erklæring fra 1993 om bekæmpelse af vold mod kvinder, hvis artikel 2 fastslår, at vold mod kvinder omfatter: fysisk, seksuel og psykisk vold i samfundet, herunder voldtægt, seksuelle overgreb samt seksuel chikane og intimidering på arbejdspladser, i uddannelsesinstitutioner og andetsteds, handel med kvinder og tvungen prostitution,

– der henviser til FN's fjerde internationale kvindekonference i Beijing og Beijinghandlingsprogrammet for ligestilling, udvikling og fred (1995),

– der henviser til Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 2012/29/EU af 25. oktober 2012 om minimumsstandarder for ofre for kriminalitet med hensyn til rettigheder, støtte og beskyttelse og om erstatning af Rådets rammeafgørelse 2001/220/RIA[4] (direktivet om ofres rettigheder),

– der henviser til rammeaftalen om bekæmpelse af mobning og vold på arbejdspladsen

[1] http://eur-lex.europa.eu/legal-content/DA/TXT/HTML/?uri=CELEX:12012P/TXT&from=EN
[2] http://fra.europa.eu/en/publication/2014/violence-against-women-eu-wide-survey-main-results-report
[3] EUT L 204 af 26.7.2006, s. 23.
[4] EUT L 315 af 14.11.2012, s 57.

(2007) mellem ETUC/CES, BUSINESSEUROPE, UEAPME og CEEP,

– der henviser til rapport fra det europæiske netværk for nationale ligestillingsorganer (EQUINET) med titlen "The Persistence of Discrimination, Harassment and Inequality for Women. The work of equality bodies informing a new European Commission Strategy for Gender Equality", der blev offentliggjort i 2015,

– der henviser til Istanbulkonventionen til bekæmpelse af vold mod kvinder og vold i hjemmet, navnlig dennes artikel 2 og 40[1],

– der henviser til artikel 12a i EU's personalevedtægt,

– der henviser til sine beslutninger af 14. marts 2017 om ligestilling mellem mænd og kvinder i EU i 2014-2015[2] og af 10. marts 2015 om fremskridt for ligestilling mellem mænd og kvinder i Den Europæiske Union i 2013[3],

– der henviser til forretningsordenens artikel 123, stk. 2,

A. der henviser til, at ligestilling mellem kønnene er en central værdi for EU, som er anerkendt i traktaterne og i Den Europæiske Unions charter om grundlæggende rettigheder – som EU har forpligtet sig til at integrere i alle sine aktiviteter;

B. der henviser til, at EU er et værdifællesskab baseret på demokrati, retsstatsprincippet og grundlæggende rettigheder, der er knæsat som kerneprincipper og målsætninger i de første artikler i TEU og i kriterierne for EU-medlemskab;

C. der henviser til, at seksuel chikane i EU-retten defineres som "enhver form for verbal, ikke-verbal eller fysisk adfærd med seksuelle undertoner med det formål eller den virkning at krænke en persons værdighed, navnlig ved at skabe et truende, fjendtligt, nedværdigende, ydmygende eller ubehageligt klima"[4];

D. der henviser til, at forskelsbehandling på grund af køn, race eller etnisk oprindelse, religion eller tro, handicap, alder eller seksuel orientering er forbudt i henhold til EU-retten;

E. der henviser til, at seksuel chikane er i strid med ligestillingsprincippet og udgør kønsdiskrimination og derfor er forbudt i forbindelse med beskæftigelse, herunder for så vidt angår adgang til beskæftigelse, erhvervsuddannelse og forfremmelse;

F. der henviser til, at Beijinghandlingsprogrammets definition af vold mod kvinder omfatter, men ikke er begrænset til, fysisk, seksuel og psykisk vold i samfundet, herunder voldtægt, seksuelle overgreb, seksuel chikane og intimidering på arbejdspladsen, i uddannelsesinstitutioner og andetsteds[5];

G. der henviser til, at direktivet om ofres rettigheder definerer kønsbaseret vold som en

[1] https://rm.coe.int/168008482e
[2] Vedtagne tekster, P8_TA(2017)0073.
[3] Vedtagne tekster, P8_TA(2015)0050.
[4] http://eur-lex.europa.eu/legal-content/DA/TXT/?qid=1508942654287&uri=CELEX:32004L0113
[5] http://www.un.org/womenwatch/daw/beijing/platform/violence.htm

form for forskelsbehandling og krænkelse af ofrets grundlæggende frihedsrettigheder, der omfatter vold i nære forhold, seksuel vold (herunder voldtægt, seksuelle overfald og seksuel chikane), menneskehandel, slaveri og forskellige former for skadelige praksisser såsom tvangsægteskaber, kvindelig kønslemlæstelse og såkaldte æresforbrydelser; der henviser til, at kvinder, der er ofre for kønsbaseret vold, og deres børn ofte kræver særlig støtte og beskyttelse på grund af den store risiko for sekundær og gentagen viktimisering, for intimidering og for gengældelse, der er forbundet med denne form for vold[1];

H. der henviser til, at EU-lovgivningen forpligter medlemsstaterne til at sikre, at der er etableret et ligestillingsorgan, som kan yde uafhængig bistand til ofre for chikane, herunder af seksuel karakter, foretage uafhængige undersøgelser, offentliggøre uafhængige rapporter og afgive henstillinger i sager vedrørende beskæftigelse og erhvervsuddannelse, i forbindelse med adgang til og levering af varer og tjenesteydelser, og for selvstændige erhvervsdrivende;

I. der henviser til, at sexisme, chikane og vold mod kvinder i EU's institutioner ifølge rapporter er et meget reelt og udbredt problem[2][3];

J. der henviser til, at 55 % af kvinderne i EU ifølge FRA-undersøgelsen fra 2014 med titlen "Violence against women" udsættes for mobning og chikane i det offentlige rum og i det politiske liv, og at 32 % oplever det på deres arbejdsplads;

K. der henviser til, at tilfældene af seksuel chikane og mobning i væsentlig grad underrapporteres til myndighederne;

L. der henviser til, at kvinder ofte er underrepræsenterede i ledelsen af arbejdsmarkedsparternes organisationer, både på europæisk og nationalt plan;

M. der henviser til, at seksuel chikane er defineret i EU-personalevedtægtens artikel 12a[4];

N. der henviser til, at den ulige magtfordeling mellem mænd og kvinder, kønsstereotyper og sexisme, herunder sexistisk hadefuld tale, både offline og online, er grundlæggende årsager til alle former for vold mod kvinder og har ført til mænds dominering af og diskrimination mod kvinder og lagt hindringer i vejen for kvinders fulde avancement;

O. der henviser til, at sexisme ikke er en harmløs attitude, men kan føre til seksuel chikane;

P. der henviser til, at politikere som folkevalgte repræsentanter har et afgørende ansvar for at optræde som positive rollemodeller i forbindelse med forebyggelse og bekæmpelse af seksuel chikane i samfundet;

---

[1] Se betragtning 17 i direktivet om ofres rettigheder: http://eur-lex.europa.eu/legal-content/DA/TXT/HTML/?uri=CELEX:32012L0029&from=EN

[2] Direktiv 2006/54/EF om gennemførelse af princippet om lige muligheder for og ligebehandling af mænd og kvinder i forbindelse med beskæftigelse og erhverv (omarbejdning); Rådets direktiv 2004/113/EF om gennemførelse af princippet om ligebehandling af mænd og kvinder i forbindelse med adgang til og levering af varer og tjenesteydelser; Direktiv 2010/41/EU om anvendelse af princippet om ligebehandling af mænd og kvinder i selvstændige erhverv.

[3] http://archive.ipu.org/pdf/publications/issuesbrief-e.pdf

[4] http://eur-lex.europa.eu/legal-content/DA/TXT/HTML/?uri=CELEX:01962R0031-20140501&from=EN

1. opfordrer Kommissionen og medlemsstaterne til på fyldestgørende vis at overvåge den korrekte gennemførelse af de EU-direktiver, der forbyder kønsbaseret, herunder seksuel, chikane, og sikre, at ligestillingsorganerne i hver medlemsstat har et klart mandat og tilstrækkelige ressourcer til at dække de tre områder beskæftigelse, selvstændig virksomhed og adgang til varer og tjenesteydelser;

2. opfordrer Kommissionen til at vurdere, udveksle og sammenligne de eksisterende bedste praksisser for bekæmpelse af seksuel chikane på arbejdspladsen og udbrede resultaterne af denne vurdering for så vidt angår de effektive foranstaltninger, som medlemsstaterne kan træffe til at tilskynde virksomheder, arbejdsmarkedsparter og organisationer, der er involveret i erhvervsuddannelse, til at forebygge enhver form for kønsbaseret forskelsbehandling, navnlig chikane og seksuel chikane, på arbejdspladsen;

3. gentager på det kraftigste, at alle former for chikane groft undergraver den menneskelige værdighed, men at kønsbaserede former for vold og forskelsbehandling såsom seksuel chikane er særligt nedværdigende;

4. er foruroliget over, at chikane mod kvinder på internettet, navnlig på de sociale medier, lige fra uønsket kontakt, trolling og cybermobning til seksuel chikane og trusler om voldtægt og død, er ved at blive udbredt i vores digitale samfund, hvilket også giver anledning til nye former for vold mod kvinder og piger såsom cybermobning, cyberchikane, offentliggørelse af nedværdigende billeder på internettet og distribution af private fotos og videoer på de sociale medier uden de involverede personers samtykke;

5. opfordrer Kommissionen og medlemsstaterne til at sikre, at finansieringsmekanismerne for programmer til bekæmpelse af vold mod kvinder kan bruges til oplysningstiltag og til støtte for civilsamfundsorganisationer, som bekæmper vold mod kvinder, herunder seksuel chikane;

6. opfordrer alle de medlemsstater, der ikke allerede har gjort det, til at ratificere og fuldt ud gennemføre Istanbulkonventionen hurtigst muligt;

7. opfordrer Kommissionen og medlemsstaterne til at fremskynde forhandlingerne om ratifikation og gennemførelse af Istanbulkonventionen;

8. opfordrer Kommissionen og medlemsstaterne til i samarbejde med EIGE at forbedre og fremme indsamlingen af relevante opdelte og sammenlignelige data vedrørende tilfælde af vold, herunder seksuel chikane, for at opbygge en fælles metodologi for sammenligning af databaser og analyser, sikre en bedre forståelse af problemet og højne bevidstheden;

9. opfordrer Kommissionen til at udarbejde en retsakt for at støtte medlemsstaterne i at forebygge og bekæmpe alle former for vold mod kvinder og piger og kønsbaseret vold;

10. opfordrer Rådet til at aktivere passerellebestemmelsen og vedtage en enstemmig afgørelse, der identificerer vold mod kvinder og piger (og andre former for kønsbaseret vold) som et kriminalitetsområde i overensstemmelse med artikel 83, stk. 1, i TEUF;

11. opfordrer til en bedre integration af kvinder i beslutningsprocesser, i fagforeninger og i

ledende stillinger i organisationer eller virksomheder;

12. opfordrer Kommissionen og medlemsstaterne til i samarbejde med ngo'er, arbejdsmarkedsparter og ligestillingsorganer at træffe betydeligt mere vidtgående bevidstgørende foranstaltninger vedrørende rettighederne for ofre for seksuel chikane og kønsbaseret forskelsbehandling;

13. understreger det presserende behov for, at medlemsstaterne, arbejdsgiverorganisationerne og fagforeningerne fremmer bevidstheden omkring seksuel chikane og tilskynder kvinder til straks at anmelde hændelser;

14. fremhæver vigtigheden af, at alle mænd engagerer sig i målsætningen om at skabe forandringer og sætte en stopper for alle former for chikane og seksuel vold, ved at bekæmpe de vilkår og strukturer, som aktivt eller passivt muliggør den adfærd, der fører hertil, og ved at sige fra over for enhver krænkelse eller upassende adfærd; opfordrer medlemsstaterne til aktivt at inddrage mænd i oplysnings- og forebyggelseskampagner;

15. opfordrer Europa-Parlamentets formand og Parlamentets administration:

– til hurtigt og grundigt at undersøge de nylige rapporter i medierne om seksuel chikane og seksuelle overgreb i Europa-Parlamentet, dele resultaterne heraf med medlemmerne og foreslå passende foranstaltninger for at forhindre gentagelser;

– til at fremme eksistensen og funktionen af det rådgivende udvalg for behandling af klager over chikane mellem akkrediterede parlamentariske assistenter og medlemmer af Parlamentet; til at styrke det rådgivende udvalg for Parlamentets personale om forebyggelse af chikane; til at foretage officielle undersøgelser af sager, føre et fortroligt register over tidligere sager og fastlægge bedste praksisser for sikring af nultolerance på alle niveauer i institutionen;

– til at yde fuld støtte til ofre i sager, der behandles internt i Parlamentet og/eller af det lokale politi; til at iværksætte nødbeskyttelsesforanstaltninger, hvor dette er nødvendigt, og fuldt ud at gennemføre artikel 12a i personalevedtægten med henblik på at sikre, at sådanne sager undersøges til bunds, og at der træffes disciplinære foranstaltninger;

– til at sikre, at der afholdes obligatoriske kurser for alle ansatte og medlemmer om respekt og værdighed på arbejdspladsen for at sikre, at nultolerancestrategien bliver normen; til at engagere sig fuldt ud i oplysningskampagner med alle medlemmer af og tjenestegrene i administrationen med særligt fokus på grupper i de mest udsatte stillinger, såsom praktikanter, akkrediterede parlamentariske assistenter og kontraktansatte, og til at etablere et institutionelt netværk af fortrolige rådgivere til at yde støtte og rådgivning til ofre, som det er praksis i Kommissionen;

16. opfordrer alle kolleger til at støtte ofrene og tilskynde dem til at protestere og anmelde tilfælde af seksuel chikane via formelle kanaler til Parlamentets administration og/eller politiet;

17. opfordrer alle politikere til at handle som ansvarlige rollemodeller i forbindelse med

forebyggelse og bekæmpelse af seksuel chikane i og uden for parlamenter;

18. pålægger sin formand at sende denne beslutning til Rådet, Kommissionen, medlemsstaternes regeringer og parlamenter samt til Europarådets Parlamentariske Forsamling.